Pixelisation, Digitalisation, Financialization

When I started living in Bangkok again six months ago, I found that online-shopping had become a norm. The most interesting part of e-commerce in Thailand is how digital images of merchandise are overly altered and enhanced, so much so that sellers often receive complaints from customers. Consumers complain that the items they receive are not true to size, or that the colour of the items are slightly different from that of the digital image. This scenario implies that we are living in an historical moment where distinction between reality and virtual reality vanishes, and everyone is starting to take digital images as true representations of reality. In a bigger scale, it means that information has replaced facts, which allows justice to be based on groundless lies, rumours, fake news, and conspiracy theories. Angkrit Ajchariyasophon is also skeptical about the condition of "reality" in contemporary society; especially in the context Thailand's post-2014 coup d'état, in which the military government is attempting to encourage economic growth while freezing the development of democracy. For example, it is doing so by advocating digital economy while simultaneously monitoring political expression on the Internet. Angkrit created his new series of work, entitled Shades of Red, as a question to our current condition with quite a simple but effective technique. The artist chose to pixelate an image of a 100 baht banknote into a raster graphics image. Then, the image of monochrome red with a 500 pixel resolution was divided into 500 individual prints that will be exhibited in a continuous row. Simple as it sounds, this series of digital prints embodies the dramatic development of Thailand's economy in the era of "Thailand 4.0". In this new era, the government has close ties with financial institutions, and understands digital technology as more of a threat to its power than an opportunity for its citizens.

The pixelation in this series is reminiscent of another form of digital manipulation, what is known as pixelization. Pixelization is a standard technique used for the censorship of digital media, it is a blurring effect achieved by pixelating all or portions of a still or moving image. Pixelization indicates that the censored image might be copyrighted, secret, improper, or too violence for the public. In any case, it signifies an inability for the audience to see the content of all or some of the image. At the same time pixelation, in a broader sense, can refer to a common technique in digitizing visual material by converting it into a digital file. This technology is being widely used by museum and art institutions to archive paintings, photography and historical records. On the one hand, this technology gives privilege to the institution in terms of restoration and distribution rights. Visual material is preserved eternally without fading or decaying, and the artwork's digital reproduction can be circulated widely in cyberspace. On the other hand, digitized artwork also loses the "aura" that comes with its materiality, such as a sense of touch, dimension, direction, and smell. Without these material elements, the digital image is sterilized, which is a fundamental characteristic of the pixelated image. Nonetheless, in choosing to digitize an image of a Thai banknote, Angkrit has added another dimension to the technique.

ทำให้เป็นพิกเซล ทำให้เป็นดิจิทัล ทำให้เป็นการเงิน

ความเปลี่ยนแปลงที่ผมเห็นตอนย้ายกลับมาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร เมื่อหกเดือนก่อนคือการซื้อ ของออนไลน์กลายเป็นเรื่องธรรมดา ประเด็นที่น่าสนใจเป็นพิเศษคือการผลิตภาพแสดงแทนแบบดิจิทัล ของสินค้าในการซื้อของออนไลน์ที่ถูกประดับตกแต่งและแต่งเติมจนผู้ขายได้รับข้อติชมจากลูกค้า เช่น สินค้าไม่ตรงกับขนาดมาตรฐานหรือสีไม่เหมือนกับในภาพ ตัวอย่างดังกล่าวทำให้ได้เห็นว่าเราอยู่ในช่วง ของประวัติศาสตร์ที่เส้นแบ่งแยกระหว่างความจริงกับความจริงเสมือนนั้นหายไป และทุกคนเริ่มที่จะคิด ว่าภาพดิจิทัลคือภาพแสดงแทนของความจริง หากมองประเด็นนี้ในมุมที่กว้างขึ้นหมายความว่าข้อมูล ได้เข้าไปแทนที่ข้อเท็จจริง ทำให้ความถูกต้องชอบธรรมสามารถสร้างผ่านคำโกหก ข่าวลือ ข่าวลวง และทฤษฎีสมคบคิด ซึ่ง อังกฤษ อัจฉริยโสภณ นั้นก็มีข้อกังขากับสภาวะของ "ความจริง" ในสังคมร่วม สมัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของประเทศไทยหลังรัฐประหาร พ.ศ. 2557 ที่รัฐบาลทหารได้พยายาม สนับสนุนพัฒนาการทางเศษฐกิจโดยที่แช่แข็งพัฒนาการของประชาธิปไตยในเวลาเดียวกัน ตัวอย่างก็ คือการที่รัฐบาลพยายามจะผลักดันเศษฐกิจดิจิทัลและตรวจสอบความเห็นทางการเมืองในอินเตอร์เน็ต ในขณะเดียวกัน อังกฤษได้สร้างผลงานชุดใหม่ของเขาโดยตั้งคำถามถึงสภาวะดังกล่าวด้วยเทคนิคที่ เรียบง่ายแต่ได้ผล เขาเลือกนำภาพของธนบัตรไทยราคา 100 บาทมาทำให้เป็นลายพิกเซล (pixelization) หลังจากนั้นจึงจับจุดสีต่างๆ จำนวน 500 จุดในภาพธนบัตรมาแยกออกและจัดแสดงในรูปของ ภาพพิมพ์จำนวนเท่ากัน โดยให้ชื่อผลงานที่ชื่อ 500 Shades of Red งานชุดนีของอังกฤษแสดงให้เห็น ถึงความเปลี่ยนแปลงอย่างยิงยวดของเศษฐกิจไทยในยุค "ประเทศไทย 4.0" ที่รัฐบาลมีความสัมพันธ์ที่ แน่นแฟ้นกับสถาบันทางการเงิน และเข้าใจเทคโนโลยีดิจิทัลในฐานะของภัยคุกคามมากกว่าโอกาส

อนึ่งการทำให้เป็นลายพิกเซลซึ่งเป็นเทคนิคที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในการทำเซ็นเซอร์ภาพใน ระบบดิจิทัลไม่ว่าจะเป็นในเคลื่อนไหวหรือภาพนิ่ง แสดงให้เห็นถึงสถานะการเป็นความลับของภาพ ไม่ว่าเนื่องจากลิขสิทธิ์ ความลับ หรือเพราะภาพมีเนื้อหาที่รุนแรงเกินกว่าที่จะเปิดเผยแก่สาธารณชน อย่างไรก็ตามภาพที่ถูกเซ็นเซอร์ยังหมายความว่าภาพเดิมนั้นสามารถมองเห็นได้จากมุมของผู้ทำการ เซ็นเซอร์ ในขณะเดี่ยวกันการทำให้เป็นลายพิกเซล (pixelation) ก็เป็นกระบวนการในการทำให้เป็น ดิจิทัล (Digitalisation) ซึ่งเกิดขึ้นทั่วไปกับภาพแสดงแทนอื่นๆ ในโลกศิลปะและพิพิธภัณฑ์ ไม่ว่าจะ เป็นภาพจิตรกรรม ภาพถ่าย และเอกสารประวัติศาสตร์ การทำให้เป็นดิจิทัลช่วยให้พิพิธภัณฑ์สามารถ อนุรักษ์และเผยแพร่ของสะสมได้อย่างง่ายดายขึ้น อย่างไรก็ตามผลงานศิลปะที่ถูกให้เป็นดิจิทัลก็การ สูญเสีย "อูร่า" ของผลงานรวมไปถึงมิติและพื้นผิวที่เต็มไปด้วยอารมณ์และความรู้สึกเนื่องจากในความ เป็นวัตถุ อย่างไรก็ตามผมคิดว่าอังกฤษได้เพิ่มเติมอีกมิติความซับซ้อนเข้าไปในเทคนิคดังกล่าวเมื่อภาพ ดังเดิมของผลงานศิลปะคือภาพจากธนบัตร

Shades of Red reduces the power of money into abstraction by pixelation. This series reminds us of financialisation, which is the process by which exchange is facilitated through the intermediation of financial institution. According to Italian media theorist Franco Berardi, financialisation is an economic process in semiocapitalism, in which valorization (the definition and addition of value) happens through speculation. This is distinct from earlier forms of capitalism, in which valorization was based on production and exchange. In order for semiocapitalism to speculate, financialisation shifts the focus of valorization from the production and exchange of material onto the exchange of signs and information. This sign-based valorization occurs before anything is actually materialized, or produced. Valorization in semiocapitalism can, therefore happen virtually, without relying on the production and exchange of goods in reality. By pixelating a 100 baht banknote, Angkrit's work is demonstrating the moment in which the materiality of money converts into a pure sign. This action is more complex than the process of digitizing a simple artwork. Moreover, it also indicates that the abstraction of money does not render its function as a representation of power obsoleted. On the contrary, it has taken another form that is harder to grasp.

Sarinee Achavanuntakul, one of the leading critics of digital technology in Thailand, has pointed out that the junta government's "Digital Economy and Society Development Plan," which was announced on January 6th, 2015, is not a sincere attempt to encourage economic growth. This is because the government passed the Cyber Security Protection Act at the same time. This new legislation could potentially abuse the digital privacy rights of Internet users in the country by granting more ability to state officers in policing and engaging in network surveillance. At the same time, the Act allows the government to be less transparent in its surveillance activities because of its juridical person status. However, the digital economy plan is not the only campaign that the has pushed forward. A year later, The Ministry of Finance, The Bank of Thailand and The Thai Bankers Association launched Promptpay, an electronic funds transfer system that would link the user's account with one's National Identity Number or mobile phone number. Promptpay attempts to encourage e-commerce activity by replacing hard to remember bank account numbers with numbers more familiar to consumers. Nonetheless, critics have been worried that the campaign was tailored to reduce the informal economy and tax evasion. In other words, it was created to optimise transaction surveillance. In short, Promptpay is one of the government's strategic plans of financialization through its alliance with financial institutions. This government, which struggles to promote economic growth through international relations, therefore has tried to optimise its ability to monitor private transactions to ensure that it can fully collect tax money. The digitalisation of money is one of the processes by which citizens' activities become more visible to the state while the exercise of state power becomes less and less visible to the people. While at this point, use of Promptpay is voluntary, no one knows if it will become mandatory in the future, which the government could implement without notice. This is the type of violent dictatorial financialisation that Thailand is facing

Shades of Red แสดงให้เห็นถึงการลดทอนภาพเป็นการแสดงแทนของอำนาจในธนบัตรให้เป็นนามธรรมด้วยทำให้ เป็นลายพิกเซล ผลงานชุดดังกล่าวทำให้ผมนึกถึงกระบวนการการแปลงทุกอย่างเป็นการเงิน (Fiancialisation) ซึ่ง เป็นกระบวนการที่การซื้อขายแลกเปลี่ยนนั้นถูกทำให้สะดวกขึ้นโดยสถาบันทางการเงิน Franco "Bifo" Berardi นัก ทฤษฎีด้านสื่อกลุ่ม autonomist ชาวอิตาเลี่ยนตั้งข้อสังเกตว่ากระบวนการการแปลงทุกอย่างเป็นการเงินนั้นเป็น กระบวนการทางเศษฐกิจของทุนนิยมสัญญะ (Simiocapitalism) ที่การกำหนดราคานั้นเกิดขึ้นผ่านการเก็งกำไร ใน โลกของทุนนิยมสัญญะ กระบวนการการแปลงทุกอย่างเป็นการเงินนั้นเปลี่ยนจุดสนใจจากการผลิตและซื้อขายแลก เปลี่ยนสินค้าในระบบทุนนิยมแบบเดิมมาสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลและตัวเลขซึ่งเกิดขึ้นก่อนที่สินค้าจะถูกผลิต นั้น หมายความว่าการกำหนดราคาด้วยการเก็งกำไรสามารถเกิดขึ้นในโลกเสมือนโดยไม่จำเป็นต้องอาศัยการผลิตและ แลกเปลี่ยนในความเป็นจริงเลย¹ ดังนั้นการทำให้เป็นนามธรรมดังกล่าวลดทอนความเป็นวัตถุของเงินตราลง ยัง สุดโต่งกว่าผลงานศิลปะเพราะความเป็นวัตถุในเงินตรานั้นถูกทำลายอย่างสิ้นเชิง ด้วยการทำให้เป็นสัญญะบริสุทธิ์ (pure sign) ซึ่งอาจจะถูกซื้อเก็งกำไรและซื้อขายแลกเปลี่ยนภายในเครือข่ายออนไลน์โดยไม่ได้ถูกแปลสภาพให้เป็น วัตถุแม้แต่นิดเดียว อย่างไรก็ตาม การทำให้เงินตราเป็นดิจิทัลไม่ได้หมายความว่าภาพแสดงแทนอำนาจรัฐได้สลาย ไปแต่อย่างใด แต่อำนาจรัฐนั้นกลับแสดงออกในรูปแบบใหม่ที่จับต้องได้ยากขึ้น

สถุณี อาชวานันทกุล นักเขียน นักแปล และหนึ่งในนักวิจารณ์ชั้นนำของเทคโนโลยีดิจิทัล ได้ตั้งข้อสังเกต ว่าแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมของรัฐบาลทหารที่ประกาศใช้เมื่อวันที่ 6 มกราคม ๐พ.ศ. 2558 นั้น ไม่ได้เป็นนโยบายที่ตั้งใจพัฒนาเศษฐกิจอย่างแท้จริง เพราะว่าในขณะเดียวกันคณะรัฐมนตรีก็ได้ผ่านร่างพระราช เนื่องจากสำนักงานที่รับผิดชอบด้านดังกล่าวมีสถานะทางกฎหมายเป็นนิติบุคคล² รัฐบาลที่เกี่ยวของกับเศษฐกิจและการเงินในยุคดิจิทัลไม่ได้หยุดอยู่แค่นั้น

หนึ่งปีผ่านไป กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย ได้ร่วมมือกันเปิด บริการรับเงินและโอนเงินโดยการผูกบัญชีกับเลขประจำตัวบัตรประชาชนและหมายเลขโทรศัพย์มือถือที่ชื่อว่า "พร้อมเพย์" เพื่อกระตุ้นให้คนไทยหันมาทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น³ แต่ในขณะเดียวนักวิจารณ์จากหลาย สาขาก็ตั้งข้อสังเกตว่าเป็นการตรวจสอบและสอดส่องดูแลการทำธุรกรรมทางการเงินของประชาชนและลดปัญหา เงินนอกระบบเสียมากกว่า⁴ กล่าวโดยย่อแล้วพร้อมเพย์เป็นหนึ่งในกลยุทธ์ในการการแปลงทุกอย่างเป็นการเงิน เศษฐกิจได้ในขณะตนเองถูกสอดส่องดูแลมากขึ้นเรื่อยๆ ผ่านการร่วมมือระหว่างรัฐกับสถาบันทางการเงิน ซึ่งมีมีบทบาทและอำนาจมากขึ้นเรื่อยๆ รัฐบาลที่ไม่สามารถสร้าง รายได้ด้วยหนทางอื่นก็จำเป็นที่จะต้องการพยายามสอดส่องดูแลตัวเลขธุรกรรมการเงินของประชาชน เพื่อทำความ ภาษีได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยในระบบเศษฐกิจที่เป็นนามธรรมมากขึ้น การทำให้เงินตรากลายเป็นดิจิทัลเป็นหนึ่ง ในกระบวนการที่ทำให้รัฐสามารถตรวจสอบกิจกรรมของประชาชนได้มากขึ้นในขณะที่การใช้อำนาจของรัฐสามารถ เป็นที่มองเห็นได้น้อยลง แม้ว่าในปัจจุบันพร้อมเพย์จะยังเป็นแค่ทางเลือกทางการทำธุรกรรม แต่ไม่มีใครทราบว่ากฎ ระเบียบดังกล่าวจะเปลี่ยนแปลงเมื่อไรและสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยที่ไม่มีการแจ้งเตือน สิ่งนี้คือความรุนแรงของ การทำให้ทุกอย่างเป็นการเงินในรูปแบบของเผด็จการที่เรากำลังเผชิญหน้าอยู่

Of course, Thailand is not the only country in Asia that rigorously pushes digital financialisation as a new technology of surveillance and governmentality. On November 8th, 2016, Narendra Modi, the prime minister of India, announced the demonetization of all 500 and 1,000 rupee banknotes. He claimed that the action would cut short the use of black money in the market, as well as reduce tax evasion, and corruption. Also, he noted that it was the first step in leading Indians to electronic transactions. The citizens were given fifty days to exchange their banknotes to the new 500 and 2,000 rupee banknotes at banks and post offices, but the government also limited the distribution of new banknotes (2,000 rupees per person, per day). The withdraw of new banknotes from ATMs was also restricted. With this radical change, the government attempted to gain a higher level of control over banknotes circulating in the economy. Nonetheless, it should be underlined that the demonetization of banknotes did not affect the number of electronic transactions, which were being used by only a small number of citizens. Conversely, it resulted in a surge in digital payments, up to a 300% increase. Furthermore, the shortage of banknotes also increased inequality because electronic transactions exclude rural area and poor people, who have no means to access commercial banks and internet services. Small businesses also had a hard time managing their cash flow and paying their day-laborers. Taking into account this example from India, the digital financialisation of the economy in Thailand should be viewed with caution. The question is: How can artistic practice critically contribute to these socio-economic changes?

The dematerialisation of money is the loss of visual representation of state power that is maintained by the circulation of cash. It implies the degeneration of imagined communities that are originally bound by print capitalism. The abstraction of money does not mean that the visual representation of nationhood is dissolved. Rather, our societies are entering a post-representation era—a reality that is not only captured, but also automatically edited and distorted, by technology. If a 100 baht banknote is a representation of Thai governmental power and its economy, the pixel prints in Shades of Red are the manifestation of its financial abstraction by digitalisation. The semiotised image of a banknote is being rematerialised in the form of art. Thus, this exhibition of pixelated images of money shows the audience its inability to visualize money and its circulation in the current form of economy. The work reminds us of our inability to grasp the reality of economy itself while we are being increasingly

Imagining myself standing in Angkrit's exhibition, surrounded by monochrome prints, I am inspired to speak out against the dematerialisation of money in the economy—a process of oppression that is being monopolised by statesmen, financial institution, and investors. At least, however, this series of work demonstrates that "digital economy" cannot reduce creativity and aesthetic quality into mere numbers for speculation. This is because semiocapitalism lacks sensuality,

กล่าวอีกว่านี่เป็นก้าวแรกของการนำพาอินเดียไปสู่ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ในเวลาห้าสิบวันหลังจาก ทำให้เรามองเห็นภาพสังคมที่เราคิดว่าไม่สามารถมองเห็นอนาคตอีกต่อไป เนื่องจากโลกของสัญญะทุนนิยม การประกาศประชาชนทุกคนที่มีธนบัตรดังกล่าวไว้ในครอบครองจะต้องนำมาแลกที่ธนาคารหรือที่ทำการ ที่ทุกอย่างถูกทำให้เป็นการเงินนั้นไม่มีอารมณ์ความรู้สึก มิติความเป็นมนุษย์จึงถูกละเลยในการเมืองและ ไปรษณีย์โดยให้แรกในจำนวนที่จำกัด (คนละ 2,000 รูปี/คน/วัน) และสามารถเบิกเงินจากธนาคารและจาก เศษฐกิจที่ทุกอย่างขึ้นอยู่กับการผูกขาดของสถาบันการเงิน นักลงทุน และภาครัฐ ทางตรงกันข้ามผมคิดว่า ตู้เอทีเอ็มได้ในจำนวนที่จำกัด ซึ่งหมายความว่ารัฐบาลจะสามารถตรวจสอบจำนวนที่แท้จริงของเงินนอก ผลงานของอังกฤษทำให้เราไม่อาจละเลยความเหลื่อมล้ำทางเศษฐกิจที่สูงขึ้นและความเป็นมนุษย์ละเมิด ระบบจากนโยบายดังกล่าว อย่างไรก็ตามข้อสังเกตที่สำคัญอีกประการคือ การยกเลิกธนบัตรดังกล่าวไม่ มากขึ้นเรื่อยๆ ผลงานชุดนี้แสดงให้เห็นว่าอย่างน้อยเศษฐกิจดิจิทัลก็ไม่ ไม่สามารถลดทอนคุณค่าความ ได้กระทบกระเทือนต่อต่อการดำเนินธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งมีผู้ใช้อยู่เพียงเล็กน้อยในประเทศ ในทาง คิดสร้างสรางสรารค์ให้กลายเป็นเพียงตัวเลขได้ เหมือนกับที่ทางภาครัฐพยายามที่จะสนับสนุนเพียงเพราะ ิตรงกันข้ามนโยบายดังกล่าวกลับทำให้ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์เติบโตขึ้นกว่า 300 เปอร์เซ็นต์ ⁶ แต่ขณะ ความสามารถในการเก็งกำไร ในเมื่อผลงานศิลปะของอังกฤษสามารถทำให้ผู้ชมย้อนกลับมาตั้งคำถามถึง เดียวกันนโยบายดังกล่าวก็ทำให้ความเหลื่อมล้ำทางเศรฐกิจสูงขึ้นไปอีก เนื่องจากธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ นโยบายทางเศษฐกิจของรัฐ ผมคิดว่าในสภาวะปัจจุบันที่การเมืองแบบภาพแสดงแทนกำลังกำลังถูกทำให้ ได้จำกัดไม่ให้ผู้ที่อยู่ห่างไกลจากธนาคาร และไม่มีความาสามารถในการเข้าถึงเทคโนโลยีการสื่อสารเพื่อ เป็นนามธรรมด้วยการ "ปรองดอง" เราต้องการศิลปะที่สร้างความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์สภาวะ การทำธุรกรรม ผู้ประกอบการรายย่อยและลูกจ้างรายวันก็ไม่สามารถพึ่งพากระแสเงินสดได้อีกต่อไป เมื่อดู สังคมในแบบหลังภาพแสดงแทน ซึ่งใช้กระบวนการเดียวกับสิ่งที่กำลังวิจารณ์ เมื่อภาพแสดงแทนที่เคยเป็น ตัวอย่างจากอินเดียแล้ว การทำให้เศษฐกิจเป็นการเงินดิจิทัลในประเทศไทยควรจะถูกจับตามองอย่างระวัง ภาษาของศิลปะกำลังหายไปเรื่อยๆ พร้อมกับความเป็นวัตถุและทุนนิยมแบบดังเดิม คำถามคือการทำงานศิลปะจะสามารถนำเสนอมุมมองเชิงวิพากษ์วิจารณ์ให้กับความเปลี่ยนแปลงทาง เศษฐกิจและสังคมนี้อย่างไร

การที่ความเป็นวัตถุของเงินตราหายไปก็คือการดับสูญของภาพแสดงแทนอำนาจรัฐที่หมุนเวียน บัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ พระราชบัญญัติดังกล่าวมีความเป็นไปได้ที่จะถูกใช้ อยู่ในสังคมผ่านการใช้เงินสด นั้นหมายถึงการเสื่อมถอยของชุมชนจินตกรรมแบบเดิม ที่เชื่อมต่อโดยทุนนิยม เพื่อการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของประชาชน เพราะได้เพิ่มอำนาจให้กับเจ้าหน้าที่รัฐในการสอดส่องดูแลใน การพิมพ์ (Printed Capitalism) อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าภาพแสดงแทนของความเป็นชาติจะ เครือข่ายอินเตอร์เน็ต ในขณะเดียวกันก็ลดทอนความสามารถของภาคประชาชนในการตรวจสอบสถาบันของรัฐบาล จางหายไป แต่สังคมของเราอาจจะกำลังเข้าสู่ยุคหลังการแสดงแทน (post-representation) ซึ่งความเป็น จริงนั้นไม่ได้ถูกเพียงแค่แสดงแทนแต่ผ่านการตัดต่อและบิดเบื้อนให้เกินความจริงไป[®] ดังนั้นถ้าหากธนบัตร 100 บาท เป็นภาพแสดงแทนของอำนาจรัฐและเศษฐกิจภายในแบบหนึ่ง ภาพพิมพ์จุดสีพิกเซล Shades of Red คือการแสดงให้เห็นถึงสภาวะนามธรรมทางการเงิน (financial abstraction) ของธนบัตรด้วยการ ทำให้เป็นดิจิทัล ภาพที่ถูกทำให้เป็นสัญญะนั้นทำให้วัตถุอีกครั้งในรูปแบบของผลงานศิลปะ ดังนั้นนิทรรการ ของภาพที่ถูกทำให้เป็นพิกเซลจึงกำลังแนะให้ผู้ชมเห็นถึงความไม่สามารถที่จะนึกภาพของเงินตราและการ หมุนเวียนของมันในรูปแบบทางเศษฐกิจปัจจุบัน ซึ่งทำให้เราไม่สามารถหยิบฉวยความเป็นจริงของสถาพ

เมื่อจินตนาการถึงตนเองยืนอยู่ในนิทรรศการของอังกฤษโดยรายล้อมโดยภาพพิมพ์จุดสี ผมคิด เข้าใจความเคลื่อนไหวของเครือข่ายทางการเงินในประเทศ และสร้างความมั่นใจให้กับตนเองว่าจะสามารถเก็บ ว่าเราไม่ควรทำให้การหายไปของวัตถุสภาวะของเงินตราในเศษฐกิจที่ถูกผูกขาดโดยเหล่ารัฐบุรุษ สถาบัน ทางการเงิน และนักลงทุน ทำให้หดหูใจไปมากกว่านี้ อย่างน้อยที่สุดแล้วผลงานชุดนี้แสดงให้เห็นว่า "เศษ ฐกิจดิจิทัล" ไม่สามารถลดทอนความคิดสร้างสรรค์และคุณค่าทางสุนทรีย์ศาสตร์ไปเป็นแค่ตัวเลขสำหรับ เก็งกำไรเพราะว่าทุนนิยมสัญญะนั้นขาดความละเอียดอ่อนและความสามารถที่จะเข้าถึงความรู้สึกของผู้อื่น ในอีกแง่หนึ่ง หมายความว่าการผลิตศิลปะนั้นกลายเป็นหนทางที่เป็นไปได้ในการวิพากษ์สภาวะนามธรรม ทางการเงินด้วยการทำให้กระบวนการดังกล่าวกลายเป็นวัตถุ

the ability to feel emotion and connection with others. In other words, it means that artistic production has become a possible means to critique financial abstraction by materializing its procedure. Old techniques of image production are decaying alongside with the value of materiality and previous forms of capitalism. In this very moment in time, when reality has become more abstract, we need art that, through its very methodology, can question this new complexity.

Vipash Purichanont

Franco "Bifo" Berardi, The Uprising: On Poetry and Finance (Los Angles, CA: semiotext(e), 2012): 103-104.

Sarinee Achavanuntakul, "Satarkitdigital" perkrai? Auntrary kong chutkotmaizaiber" ["Digital Economy" for whom?: Danger of Cyber laws]
Digital Future: Anakotsatarkit karımuang wattatammainaiyukdigital [Digital Future: Future of Economy, Politics, and New Culture in Digital Era (Bangkok: Open World, 2015): 131-135.

Bank of Thailand, "Promptpaydeedaywannee krasungkarnkrang thanakarnhangpratedthai samakomthanakarnthai pedhaiborikarn nppayyangpentangkarn kaosamkarnsukarnprickchomrabobchamrangyenthai" [Promptpay today: Ministry of Finance, Bank of Thai and and The Thai Bankers officially open the service. A big step toward reinventing Thai financial transaction system.] Bank of Thailand https://www.bot.or.th/Thai/PaymentSystems/PSServices/PromptPay/Documents/NewsReleasePromptPayLaunching_TH.pdf

Pete Pongpipatthana, Haiyanadansetthakitkrangmaikongthai [Thailand's New Economic Disaster] Prachatai. July 5, 2016. http://prachaom/journal/2016/09/67771; MGR Online, "'Promptpay' Antraraykwa Single Gateway rabobkarnngyenlomplalary 'Rathabarn' pandai !" ["Promptpay" is more dangerous that Single Gateway. Financial system can collapse as well as the "government"!] Manager Online. July 7, 2016. http://www.manager.co.th/Home/ViewNews.aspx?NewsID=9590000067510.

The Editorial Board, "The Cost of India's Man-Made Currency Crisis," The New York Times, January 9, 2017. Accessed March 7, 2017 https://www.nytimes.com/2017/01/09/opinion/the-cost-of-indias-man-made-currency-crisis.html?_r=1.

Agence France-Presse, "India cash crisis: 100,000 villages promised electronic payment machines," The Guardian, December 9, 2016. Accessed March 7, 2017. https://www.theguardian.com/world/2016/dec/09/india-cash-crisis-100000-villages-promised-electron-

I am referring to the concept of Post-Representation by Hito Steyerl, artist and theorist. Read more in: Marvin Jordan, Interview Hito Steyerl, "Politics of Post-Representation," DIS Magazine, Accessed March 7, 2017. http://dismagazine.com/disillusioned-2/62143/hi-

Berardi, "Cognitarian Subjectivation,"e-flux Journal (No.20, November 2010): http://www.e-flux.com/journal/20/67633/cognitarian-sub

วิภาช ภูริชานนท์

Franco "Bifo" Berardi, The Uprising: On Poetry and Finance (Los Angles, CA: semiotext(e), 2012): 103-104

สถุณี อาชวานันทกุล, "เศษฐกิจดิจิทัล" เพื่อใคร?: อันตรายของชุดกฦหมายไซเบอร์" Digital Future: อนาคตเศษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรมใหม่ในยุค ดิจิทัล (กรุงเทพฯ: โอเพ่นเวิลด์ส, พ.ศ. 2558): 131-135.

ทางการ ก้าวสำคัญสู่การพลิกโฉมระบบชำระเงินไทย" ธนาคารแห่งประเทศไทย. - https://www.bot.or.th/Thai/PaymentSystems/PSServices PromptPay/Documents/NewsReleasePromptPayLaunching_TH.pdf.

พีร์ พงศ์พิพัฒนพันธุ์, "หายนะด้านเศรษฐกิจครั้งใหม่ของไทย" ประชาไท. กรกฎาคม 5, พ.ศ. 2559. http://prachatai.com/journal/2016/09/67771; MGR Online, ""พร้อมเพย์" อันตรายกว่า Single Gateway ระบบการเงินล้มละลาย "รัฐบาล" พังได้!" ผู้จัดการออนไล์, กรกฎาคม 7, พ.ศ. 2559. http://www.manager.co.th/Home/ViewNews.aspx?NewsID=9590000067510.

The Editorial Board, "The Cost of India's Man-Made Currency Crisis," The New York Times, January 9, 2017. Accessed March 7, 2017. https://www.nvtimes.com/2017/01/09/opinion/the-cost-of-indias-man-made-currency-crisis.html? r=

Pankaj Doval, "Digital payments soar by up to 300% after demonetisation," The Times of India, December 10, 2016. Accessed March 7, 2017. http://timesofindia.indiatimes.com/business/india-business/Digital-payments-soar-by-up-to-300-after-demonetisation/article-

Agence France-Presse, "India cash crisis: 100,000 villages promised electronic payment machines," The Guardian, December 9, 2016. Accessed March 7, 2017. https://www.theguardian.com/world/2016/dec/09/india-cash-crisis-100000-villages-promised-electronic-pay-

ผมอ้างถึงแนวคิดเรื่องหลังการแสดงแทนจากศิลปินและนักทฤษฎีชื่อ Hito Steyerl อ่านสัมภาษณ์ของเธอได้ใน: Marvin Jordan, Interview Hito Steyerl, "Politics of Post-Representation," DIS Magazine, Accessed March 7, 2017. http://dismagazine.com/disillusioned-2/62143/hito-steyerl-politics-of-post-representation/